

Boekverslag Nederlands 100.000 fietsventielen door Chiel van Zelst

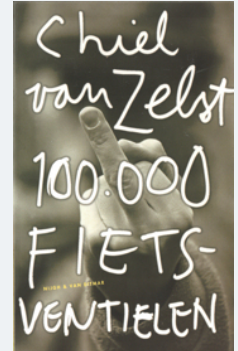
Boekverslag door een scholier

1440 woorden

13 jaar geleden

★ 5,9

9 keer beoordeeld

Auteur	Chiel van Zelst
Genre	Jeugdboek
Eerste uitgave	1999
Vak	Nederlands

Titel: 100.000 fietsventielen

Auteur: Chiel van Zelst

Uitgeverij: Nijgh & Van Ditmar

Omslag: Ron van Roon

Plaats van uitgave: Amsterdam

Jaar van uitgave: 1999

Druk: eerste druk

Informatie over de auteur:

100.000 fietsventielen is geschreven door Chiel van Zelst. Het verhaal dat hij geschreven heeft speelt zich af in het oude Amsterdam, maar zelf woont hij in New York. Van deze schrijver had ik nog nooit eerder een boek gelezen en dat is niet vreemd, want 100.000 fietsventielen is het enige boek dat hij geschreven heeft. Op de achterkant van het boek staat ook 'Ik heb van alles gedaan, en nou doe ik dit'. Schrijven is dus niet echt wat hij doet voor de kost. Het is gewoon één van die dingen die hij heeft gedaan, zoals hij het beschrijft.

De titel:

De titel van het boek is 100.000 fietsventielen. De hoofdpersoon in het boek is een fietsenjunk. Hij steelt fietsen om ze vervolgens weer te verkopen aan andere mensen, hiermee verdient hij zijn geld. Ook staat er ergens in het boek een stukje waar de titel in terugkomt. Dit beschrijft in feite de titel van het boek, dan wel op een eigen manier: 'de opiaten roepen, als een fabrieksfluit. Dwars door betonnen muren en kogelvrije ramen fluisteren ze je naam. Geen schuilkelder, hek of kooi is daartegen bestand. Altijd dreigend roept het arbeidsethos je naam. Zo klein als ze zijn hebben ze een stem als een kruitvat. Je hele ziel en zaligheid verlaat door honderdduizend fietsventielen dat malle lichaam van je. Een lonkende sirene, die je op een maandagmorgen naar de fabriek roept.' De titel van het boek is dus volkomen logisch.

De omslag:

Op de voorkant staat de naam van de schrijver, de titel en de uitgeverij. De voorkant is in zwart-wit. Je ziet een foto van een hand met een opgestoken middelvinger.

De rug van het boek is geel gekleurd. De naam van de schrijver en de titel staan er op.

Op de achterkant van het boek zie je een zwart-wit foto van de schrijver. De achtergrondkleur van het stuk eronder is geel. Daaronder staat een citaat uit het boek dat duidelijk maakt waar het over gaat. In het laatste stukje tekst op de achterkant van het boek staat in felrode letters een korte toelichting op het boek, met hiernaast het ISBN-nummer en nogmaals de uitgeverij.

Het onderwerp en thema:

100.000 fietsventielen gaat over het leven van een fietsenjunk. Hij steelt fietsen en verkoopt ze weer. Enkele keren komt hij in aanraking met problemen zoals politie en dronkelappen. Ook gebeurt het een keer dat een fietseigenaar ziet dat zijn fiets gejat wordt. Naast het leven van hem komt ook dat van zijn vriendin Astrid en veel zwerfsters er goed in naar voren. Er wordt ook meerdere keren gezegd dat er naast de leuke kanten veel slechte kanten zijn aan de manier van leven, en dat het niet alleen maar een lolletje is. In sommige stukken lijkt het inderdaad een best grappig leventje, maar dat komt denk ik meer door de manier waarop het dan geschreven is. Het leven van junks en zwerfers wordt er dus goed in duidelijk gemaakt.

De personages:

Het belangrijkste personage is de ik-persoon. Er wordt verder geen naam genoemd van deze persoon. De ik-persoon is een fietsenjunk. Hij steelt fietsen om ze weer aan een ander te verkopen. Hij houdt er wel van om een lolletje te trappen en niet veel kan hem echt schelen. Hij is een snel en helder denkend persoon voor zijn vak.

Zijn vriendin heet Astrid. Ze is redelijk lastig als vriendin en zeurt veel, maar ze is ook een goed hulpje bij het fietsen stelen- en verkopen. Ook is ze goed in het stelen van spullen uit grote winkelketens. Ze heeft een sterke eigen wil en wilt uiteindelijk voor zichzelf beginnen.

De ruimte:

Het verhaal speelt zich af in en om het nog niet voltooide Amsterdam. Er zijn veel junks in Amsterdam. Ook is het de ultieme plek voor het jatten van fietsen. Het is dus niet vreemd dat het verhaal zich op die plaats afspeelt; in een gewone woonwijk of ergens in een afgelegen dorpje is dit soort criminaliteit veel minder het geval.

De tijd:

Het verhaal speelt zich af in 1964, 'toen de stad nog niet af was'. Het is een chronologisch verhaal. Of er tijdsprongen is niet erg duidelijk, maar als ze er al zijn kunnen ze nooit al te groot zijn, want Astrid heeft een grote tumor in haar hoofd en met grote tijdsprongen zou ze er dan al niet meer geweest zijn. Het is meer een boek dat gaat over een korte periode van de fietsenjunk. Het verhaal gaat gewoon zijn gangetje: de hoofdpersoon gaat slapen, wordt weer wakker en er is een nieuwe dag. Zo wordt het boek ook een

beetje duidelijk gemaakt. Dag in, dag uit het leven van een fietsenjunk.

De opbouw:

Over de opbouw van het boek valt vrij weinig te zeggen:

De opbouw in het taalgebruik blijft constant.

De opbouw van de hoeveelheid spanning: deze heeft een kleine, stijgende lijn. Maar echt spannend wordt het niet.

De opbouw van de gebeurtenissen: in het eerste stuk van het boek wordt veel verteld en komen er ook veel nieuwe dingen in naar voren, de kern van het boek heeft niet veel nieuwe aanvullingen en het laatste stuk van het boek zijn er relatief grote veranderingen.

Opbouw van de tijdsvolgorde: alles is in een chronologische volgorde.

Samenvatting:

100.000 fietsventielen gaat over een fietsenjunk. Hij heeft een vriendin die Astrid heet. Vroeger woonde hij ergens in een kraakpand, maar toen die door de mobiele eenheid werd schoongeveegd kreeg hij er van de methadonbus een hat-eenheid voor terug, waar hij de rest van de tijd in gewoond heeft. Voor de kost steelt hij fietsen om ze daarna weer door te verkopen. Hij heeft zo zijn vaste klantjes, maar ook verkoopt hij aan wildvreemden: 'fietsje kopen?'. Zijn vriendin Astrid verdient wat bij door uit winkels zoals de Hema spullen te stelen. Samen verkopen ze die spullen weer door. Dit is eigenlijk de hoofdlijn in het boek. In totaal worden er minstens 30 fietsen verkocht gejat en verkocht, dat is dus aardig wat.

Als hij en Astrid niet aan het handelen zijn, zijn ze of op het terras een biertje aan het drinken, of ze zijn bezig met drugs, of ze zijn thuis aan het relaxen.

Zo af en toe komt hij in de problemen: Twee maal komt hij in aanraking met politie. Een keer worden hij en nog een paar anderen bij de pillenbrug weg gestuurd omdat ze aan het gebruiken zijn. Ook wordt hij een keer betrap op het handelen in gestolen fietsen. Hiervoor moet hij in de bak.

Na de eindeloze standaard dagen in het leven als fietsenjunk komt er toch nog een omslagpunt in het verhaal: Astrid, die als droom had om voor zichzelf te beginnen in een kraampje op de markt, maakt haar droom waar. De fietsenjunk stopt kort na zijn aanhouding met de fietsenhandel en gaat met Astrid naar een sokkengroothandel. Het geld dat Astrid heeft gekregen als studiebeurs, gebruikt ze niet voor haar studie maar in plaats daarvan kopen ze er een grote hoeveelheid sokken van. Zij hopen met deze sokken genoeg geld te kunnen verdienen om 'normaal' te blijven leven.

Beoordeling:

Over het algemeen zit er maar weinig afwisseling in het verhaal. De gebeurtenissen herhalen zich, en zo af en toe komt er weer wat nieuws in het verhaal. Het boek begon pas een beetje leuk te worden tegen het einde, laat ik zeggen de laatste 20 bladzijden. Als je op de grammatica let zie je meteen dat de schrijver er maling aan heeft gehad. Er worden in het hele boek geen apostrofs gebruikt. Af en toe maakt dit stukken in het verhaal moeilijker te begrijpen. Ondanks dat het waarschijnlijk bedoeld is om het boek wat rauwer te laten lijken, vind ik dit een minpunt. Ook worden er veel woorden gebruikt waar ik een erge hekel aan heb. Er komt bijvoorbeeld minstens 20 keer het woord kanker in voor zonder dat het om de ziekte gaat. Het is natuurlijk straattaal, maar ik heb er een hekel aan.

Een pluspunt aan het verhaal is dat je af en toe wel om de gebeurtenissen kan lachen. Ook staan sommige

dingen op een erg leuke manier opgeschreven, waardoor het best grappig is.

Alles bij elkaar genomen vind ik het geen aanrader. Het is gemiddeld een veel minder leuk boek dan de gemiddelde rest van de boeken die ik heb gelezen in de afgelopen jaren. Er zijn wel een paar kleine pluspunten, maar dus veel meer minpunten. Als je echt gaat voor de boeken in typische straattaal geschreven zijn en in dat wereldje afspelen, kan je het natuurlijk proberen. Een klasgenoot van me heeft het boek ook gelezen en die vond het wel leuk, dus smaken verschillen.